

การใช้สื่อสภาพจริงเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

USING AUTHENTIC MATERIALS TO DEVELOP READING AND WRITING ABILITIES OF MATHAYOM SUKSA 3 STUDENTS

รมินตรา วรวงศ์ปกรณ์¹ ศศิธร อินตุน² และ ยุพิน อินทะยะ³

Ramintra Warongpakorn¹, Sasithorn Intun² and Yupin Intaya³

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ถนนช้างเผือก ตำบลช้างเผือก อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ 50300^{1, 2, 3}

Chiang Mai Rajabhat University, Chang Puak Road, T. Chang Puak, Mueang District,

Chiang Mai Province 50300^{1, 2, 3}

บทคัดย่อ

การใช้สื่อสภาพจริงเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการใช้สื่อสภาพจริง ศึกษาความสามารถในการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังการใช้สื่อสภาพจริง โดยเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด และศึกษาความสามารถในการอ่านและการเขียนระหว่างเรียนโดยใช้สื่อสภาพจริงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านปอหลวง อำเภอฮอด จังหวัดเชียงใหม่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 24 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านก่อนและหลังเรียนแบบทดสอบความสามารถในการเขียนหลังเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย (μ) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) และค่าเฉลี่ยร้อยละ ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อสภาพจริงมีความสามารถในการอ่านหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนคิดเป็นร้อยละ 22.83 มีความสามารถในการเขียนหลังการใช้สื่อสภาพจริง โดยภาพรวมอยู่ในระดับดีและมีความสามารถในการอ่านและการเขียนระหว่างเรียนโดยภาพรวมอยู่ในระดับดี

คำสำคัญ : สื่อสภาพจริง

¹ นักศึกษาลัทธิสุตรครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์

² อาจารย์ ดร. ประจำภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์

³ รองศาสตราจารย์ ประจำภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์

ABSTRACT

The objectives of this investigation were to compare reading ability of MathayomSuksa 3 students before and after the use of authentic materials, to examine their writing ability after the implementation of the materials by comparing with the designated criteria, and to study their reading and writing ability during the implementation of the materials by comparing with the criteri

The population involved in this study were 24 students at BorLuang School, Hod District, Chiang Mai Province, in the second semester of the 2015 academic year. The research instruments included learning management plans, reading pre – and posttests, a writing posttest, and a reading and writing evaluation during the implementation of the materials. The data were analyzed for mean, standard deviation, and percentage. The research findings reveal that their reading ability after the implementation were higher than those before the implementation at 22.83 % and their writing ability after the implementation were good in overall. Furthermore, their reading and writing ability during the implementation of the materials were good in overall.

KEYWORD : Authentic Materials

บทนำ

ภาษาเป็นสื่อกลางของมวลมนุษยชาติ อันเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่แสดงถึงความเป็นอารยะและการคงความเป็นเอกราชของผืนแผ่นดินหากประเทศใดมีภาษาเป็นของตนเองแล้วย่อมแสดงให้เห็นว่าประเทศนั้นเป็นประเทศที่มีอารยธรรมที่สูงส่งมายาวนานและมีวัฒนธรรมอันล้ำค่าที่สืบทอดมาแล้วหลายชั่วอายุคน ชวน เพชรแก้ว และคณะ (2522) กล่าวว่าเครื่องมืออย่างหนึ่งที่ใช้ในการวัดความเจริญหรืออารยธรรมของมนุษย์ คือ ภาษาและดูเหมือนว่าภาษาจะเป็นเครื่องมือวัดได้เที่ยงตรงมากกว่าเครื่องมือใด ๆ เครื่องมือชนิดนี้ จึงเป็นที่นิยมและยอมรับกัน ด้วยเหตุนี้ภาษาจึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์เป็นอย่างมากดังที่ สนิท สัตโยภาส (2556) ได้กล่าวถึงความสำคัญของภาษาไทยว่า ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติ คนไทยโชคดีที่มีภาษาไทยและตัวอักษรไทยของเราเองอันเป็นมรดกอันล้ำค่าที่บรรพบุรุษได้สร้างไว้เป็นเครื่องที่แสดงว่าไทยเราเป็นชาติที่มีวัฒนธรรมอันดีงามมาแต่โบราณและได้รักษาเอกราชยั่งยืนมาจนถึงทุกวันนี้ คนไทยเป็นเจ้าของภาษาควรภูมิใจที่ชาติไทยใช้ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติมากกว่า 700 ปีแล้วและจะยั่งยืนตลอดไป เราคนไทยทุกคนตระหนักในความสำคัญของภาษาไทยและถือว่าภาษาไทยสำคัญกว่าภาษาอื่นเพราะเป็นภาษาที่เราต้องใช้ในชีวิตประจำวันนี้มนุษย์เรายังใช้ภาษาไทยในการสื่อสารความคิด ความต้องการต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน เนื่องจากมนุษย์ใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร ศึกษาเล่าเรียนและเป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดวัฒนธรรมจากรุ่นหนึ่งไปยังอีกรุ่นหนึ่งประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่มีภาษาเป็นของตนเองทั้งในส่วนของภาษาพูดและภาษาเขียน มรดกทางวัฒนธรรมอันล้ำค่านี้

ส่งผลให้ไทยยังคงความเป็นไทยนับตั้งแต่อดีตจวบจนปัจจุบัน

หลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ได้กำหนดวิสัยทัศน์ จุดหมาย สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่ชัดเจน โดยกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยได้กำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ 5 มาตรฐาน คือ การอ่าน การเขียน การฟัง การดูและการพูด หลักการใช้ภาษา และวรรณคดีและวรรณกรรม ซึ่งเน้นทักษะที่ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพและเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง โดยเฉพาะสาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดซึ่งนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน และสาระที่ 2 การเขียน มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลข่าวสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ยังได้กำหนดคุณภาพของผู้เรียนภาษาไทยไว้ว่า ผู้เรียนภาษาไทยจะต้องเรียนรู้เกี่ยวกับการอ่านออกเสียงคำ ประโยคการอ่านบทร้อยแก้วคำประพันธ์ชนิดต่าง ๆ การอ่านในใจเพื่อสร้างความเข้าใจและการคิดวิเคราะห์สังเคราะห์ความรู้จากสิ่งที่อ่านเพื่อนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันส่วนการเขียน ผู้เรียนสามารถเขียนสะกดคำตามอักขรวิธี การเขียนสื่อสารรูปแบบต่าง ๆ การเขียนเรียงความย่อความเขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้าเขียนตามจินตนาการเขียนวิเคราะห์วิจารณ์และเขียนเชิงสร้างสรรค์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ให้ความสำคัญ

กับการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียน แต่การจัดการเรียนรู้ภาษาไทยในปัจจุบัน ครูผู้สอนส่วนใหญ่ประสบปัญหา เรื่องการอ่านการเขียน ของนักเรียนจำนวนไม่น้อย จากการสอบถาม ครูผู้สอนที่สอนวิชาภาษาไทยในโรงเรียนบ้าน บ่อหลวง จำนวน 4 ท่าน คือ นักเรียนไม่เกิด กระบวนการคิดวิเคราะห์และไม่สามารถเขียน แสดงความคิดเห็นจากการอ่านได้ ส่วนใหญ่มัก จะลอกเลียนแบบความคิดเห็นของเพื่อนมาส่ง ดังจะเห็นได้จากรายงานผลสัมฤทธิ์การทดสอบ ทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน Ordinary National Educational Test (O-NET) ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทั้งประเทศ ปีการศึกษา 2556 พบว่าวิชาภาษาไทยมีผู้เข้าสอบจำนวน 667,912 คนสามารถทำคะแนนสูงสุดได้ 76 คะแนน และคะแนนต่ำสุดคือ 2 คะแนนเฉลี่ย 35.20 คะแนน จะเห็นได้ว่าผลคะแนนดังกล่าว อยู่ในเกณฑ์ระดับอ่อนที่ต้องแก้ไขในสภาพที่เป็น จริงเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยมี ปัญหาหลายประการปัญหาที่สำคัญประการ หนึ่งคือ ประชากรบางส่วนในประเทศไม่ได้ใช้ ภาษาไทยเป็นภาษาหลักในการดำเนินชีวิต มัก ประสบปัญหาในการเรียนภาษาไทยโดยเฉพาะ การอ่านและการเขียน

การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยผู้สอนจะต้องสอนให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนา ในทุกทักษะไม่ว่าจะเป็นทักษะการฟัง ดู และการพูด การอ่านและการเขียน แต่ทักษะที่จะ นำไปสู่การพัฒนาในทุกทักษะนั้นคือการอ่าน เพราะการอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญยิ่งใน การแสวงหาความรู้ (วาสนา บุญสม, 2542) ได้ กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านว่าการอ่านจะ ช่วยปรับและขยายประสบการณ์ของมนุษย์ ทั้ง ยังช่วยพัฒนาผู้อ่านทั้งทางร่างกายสติปัญญา อารมณ์สังคมโดยนำความรู้ที่ได้จากการอ่าน มาพัฒนาชีวิตของคนให้ดีขึ้นช่วยให้เกิดความ

เพลิดเพลินและผ่อนคลายอารมณ์ได้เป็นอย่างดี เนื่องจากการอ่านเป็นรากฐานสำคัญของการ ศึกษาเล่าเรียนให้มีความรอบรู้ในสรรพวิทยา มีความเจริญงอกงาม ทางสติปัญญา ดังนั้น นักเรียนจึงต้องได้รับการพัฒนาทักษะการอ่าน โดยการฝึกฝนให้เกิดความชำนาญ เพราะการ อ่านไม่ใช่ทักษะที่ติดตัวมาแต่กำเนิดจำต้องได้ รับการพัฒนาทักษะอย่างถูกต้อง

เมื่อมีการฝึกทักษะการอ่านแล้วควร ให้ผู้เรียนได้ถ่ายทอดความรู้ออกมาในรูปของ การเขียนเพื่อสื่อสารให้บุคคลอื่นได้เข้าใจด้วย รสริน ดิษฐบรรจง (2552) กล่าวไว้ว่า การเขียน เป็นทักษะหนึ่งในการสื่อสารเช่นเดียวกับการพูด การฟังและการอ่านแต่ด้วยข้อจำกัดในเรื่องการ ส่งสารด้วยลายลักษณ์อักษรจึงทำให้การเขียน เป็นเรื่องยาก ผู้ส่งสารด้วยการเขียนจึงต้องใช้ ประสิทธิภาพ การสั่งสมความรู้ ทักษะในการ เขียน การฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอจึงจะสามารถ เขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพและสื่อสารกับผู้รับ สารได้ตรงตามวัตถุประสงค์

โรงเรียนบ้านบ่อหลวงอำเภอฮอด จังหวัดเชียงใหม่เป็นโรงเรียนขยายโอกาส ทางการศึกษา นักเรียนส่วนใหญ่เป็นชาวเขาเผ่า ลัวะ (Luo) ใช้ภาษาลัวะสื่อสารในชีวิตประจำวัน และใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองในการสื่อสาร ในโรงเรียนเท่านั้นทำให้ประสบปัญหาการอ่าน และการเขียนภาษาไทย ส่งผลให้ผลการทดสอบ ทางการศึกษาในระดับชาติขั้นพื้นฐาน O-NET ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2556 มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 39.08 อยู่ในระดับต่ำ กว่าเกณฑ์ โดยสาระการอ่าน มีคะแนนเฉลี่ย ร้อยละ 32.37 สาระการเขียน มีคะแนนเฉลี่ย ร้อยละ 36.57 สาระการฟัง การดูและการพูดมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 33.93 สาระหลัก การใช้ภาษาไทยมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 28.09 สาระวรรณคดีและวรรณกรรม คะแนนเฉลี่ย

ร้อยละ 33.33 ซึ่งอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ ของเขตพื้นที่การศึกษาควรได้รับการปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้นในสาระหลักการใช้ภาษาไทยและการอ่าน (รายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน O-NET, 2557) ผู้วิจัยเล็งเห็นความสำคัญในปัญหาดังกล่าวจึงคิดหาแนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยใช้สื่อสภาพจริงเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนของนักเรียนดังที่ Candlin (1985) ได้กล่าวว่าสื่อสภาพจริงทำให้ผู้เรียนมีความจำเป็นในการเรียนมากขึ้นเนื่องจากเกิดความเชื่อมโยงการเรียนการสอนภาษาที่ใช้ในชีวิตจริงกับความสนใจของผู้เรียนเกิดแรงจูงใจต่อการเรียนเป็นอย่างมาก ผู้เรียนเต็มใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรมในการเรียนการสอน การนำสื่อสภาพจริงมาใช้ในการส่งเสริมการอ่านและการเขียนนั้นทำให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ทางภาษาจากการฝึกปฏิบัติจริงและยังเป็นการส่งเสริมความสนใจในการอ่าน ก่อให้เกิดการเรียนรู้ต่อเนื่องอันจะส่งผลต่อความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์อีกด้วย การนำสื่อสภาพจริงมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยจึงช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝน สร้างความรู้ และเกิดความชำนาญในการพัฒนาทักษะทางภาษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นโดยเฉพาะการพัฒนาความเข้าใจในการอ่านและการเขียนของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของปิยวรรณ หงส์สุวรรณ (2557) ที่ศึกษาการใช้สื่อสภาพจริงในการส่งเสริมการอ่านและการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อศึกษาพฤติกรรมการอ่านก่อนและหลังเรียนโดยใช้สื่อสภาพจริงในการส่งเสริมการอ่าน และเพื่อศึกษาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนโดยใช้สื่อสภาพจริงในการส่งเสริมการอ่านเมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด ผลการ

วิจัยพบว่า 1) พฤติกรรมการอ่านของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งก่อนและหลังการเรียนโดยใช้สื่อสภาพจริงส่งเสริมการอ่านไม่แตกต่างกัน 2) ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างหลังการเรียนโดยใช้สื่อสภาพจริงส่งเสริมการอ่านทั้ง 5 สัปดาห์ สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ นักเรียนร้อยละ 90.8 มีความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ในระดับดีขึ้นไป จากผลการวิจัยดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าสื่อสภาพจริงสามารถนำมาพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนได้จริง

จากปัญหาการอ่านและการเขียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านบ่อหลวงที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการสื่อสารของผู้เรียนประกอบกับประสิทธิภาพของสื่อสภาพจริงที่ใช้เป็นสื่อกลางในการจัดการเรียนการสอนดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จึงมีความสนใจที่จะใช้สื่อสภาพจริงในการพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนของนักเรียนเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านก่อนและหลังการใช้สื่อสภาพจริง อีกทั้งศึกษาความสามารถในการเขียนหลังการใช้สื่อสภาพจริงโดยเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด และศึกษาพัฒนาการด้านการอ่านและการเขียนระหว่างเรียนของนักเรียนโดยใช้สื่อสภาพจริงโดยเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด ทั้งนี้ เป็นการกระตุ้นให้นักเรียนมีความรู้ ความคิด และจินตนาการ สามารถถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดออกมาในรูปแบบของการเขียน ตลอดจนเป็นการช่วยแก้ปัญหาผลการทดสอบระดับชาติในด้านการอ่านและการเขียนให้สูงขึ้น และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการใช้สื่อสภาพจริง
2. เพื่อศึกษาความสามารถในการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังการใช้สื่อสภาพจริง โดยเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด
3. เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านและการเขียนระหว่างเรียนโดยใช้สื่อสภาพจริงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด

วิธีการดำเนินการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านบ่อหลวง อำเภอฮอด จังหวัดเชียงใหม่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 24 คน

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นวิจัยเชิงการทดลองโดยใช้สื่อสภาพจริงประเภท แผ่นพับ ฉลากยา หนังสือพิมพ์ บทความจากวารสาร นิตยสาร นิทาน การ์ตูน และป้ายโฆษณาเพื่อพัฒนาการอ่านจับใจความสำคัญ การแปลความ ตีความ ขยายความ ย่อความ การเรียบเรียงลำดับข้อความ และการเขียนย่อความ เขียนอัตชีวประวัติ เขียนแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์ วิวิจารณ์

ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อสภาพจริง

ตัวแปรตาม คือ ความสามารถในการอ่านการเขียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. สื่อสภาพจริง หมายถึง เอกสาร สิ่งพิมพ์หรือวัสดุสำหรับอ่านที่ใช้จริงในชีวิตประจำวันและใช้เป็นสื่อประกอบการจัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษา ด้านความสามารถในการอ่านและการเขียน ซึ่งการวิจัยนี้ได้แก่ แผ่นพับ ฉลากยา หนังสือพิมพ์ บทความจากวารสาร นิตยสาร การ์ตูน นิทาน และป้ายโฆษณา

2. ความสามารถในการอ่าน หมายถึง คะแนนที่ได้จากการอ่านข้อความ จากสื่อสภาพจริงเพื่อจับใจความสำคัญของเนื้อหา การแปลความ ตีความ ขยายความ ย่อความ และการเรียบเรียงลำดับข้อความ โดยวัดจากแบบทดสอบความสามารถในการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3. ความสามารถในการเขียน หมายถึง คะแนนที่ได้จากการตรวจผลงานการเขียนที่นักเรียนนำเสนอหรือถ่ายทอดจินตนาการตามความรู้สึกนึกคิด มีแนวคิดที่น่าสนใจ โดยใช้เกณฑ์การใช้ภาษา เนื้อหา กลไกการเขียน การสอดคล้องข้อคิด โดยวัดจากแบบทดสอบความสามารถในการเขียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

4. ความสามารถในการอ่านและการเขียนระหว่างเรียน หมายถึง คะแนนที่ได้จากการอ่านและการเขียน โดยใช้สื่อสภาพจริงระหว่างเรียนและใช้แบบประเมินการอ่านและการเขียนระหว่างเรียนตามกิจกรรมในใบงานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในแต่ละแผน

เครื่องมือในการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1.1 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้สื่อ

สภาพจริงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

1.2 แบบทดสอบวัดความสามารถ

การอ่านชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

1.3 แบบทดสอบวัดความสามารถ

การเขียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

2. การสร้างเครื่องมือ

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้

2.1.1 สร้างแผนการจัดการ

เรียนรู้เกี่ยวกับสื่อสภาพจริง จำนวน 18 แผน 20 ชั่วโมง แต่ละแผนประกอบด้วยมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สาระการเรียนรู้แกนกลาง จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ ตัวชี้วัดภาษาไทย การวัดผลประเมินผล สื่อแหล่งเรียนรู้ และเกณฑ์การประเมินผลรวมทั้งใบงานกิจกรรมการเรียนรู้ท้ายแผน

2.1.2 สร้างแบบประเมินความ

สอดคล้องระหว่างรายการประเมินกับคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้ ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ปรากฏว่าแบบประเมินความสอดคล้องระหว่างรายการประเมินกับคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00 ทุกข้อ

2.2 แบบทดสอบวัดความสามารถ ในการอ่านและการเขียน

2.2.1 สร้างแบบทดสอบวัด

ความสามารถในการอ่าน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 40 ข้อ แบบปรนัย 4 ตัวเลือก

2.2.2 ประเมินความสอดคล้อง

ระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ และนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ได้ค่าระหว่าง 0.67 – 1.00

2.2.3 นำแบบทดสอบไป

ทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนแม่ไถวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 5 จำนวน 29 คน ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 แล้วนำผลการทดลองมาหาคุณภาพของข้อสอบ

2.2.4 นำผลการทดสอบมา

วิเคราะห์รายข้อ เพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบและปรับปรุงแก้ไข หาค่าความยากง่าย (Difficulty) ได้ค่าความยากง่ายระหว่าง 0.52 – 0.83 ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ตามวิธีของ Bernnan ได้ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.19 ขึ้นไป และหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้วิธีของ Kuder-Richardson จากสูตร KR-20 ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ ทั้งฉบับเท่ากับ 0.84

2.2.5 นำแบบทดสอบวัดความ

สามารถในการอ่านไปใช้กับกลุ่มประชากร

2.3 แบบทดสอบการเขียน

สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 4 ข้อ เป็นแบบอัตนัยไม่จำกัดคำตอบ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ขอบหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ เพื่อขออนุญาตจากผู้อำนวยการโรงเรียนแม่ไถวิทยาคมในการทดลองเครื่องมือวิจัยและผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านบ่อหลวงในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.2 เริ่มดำเนินการทดลองโดยการชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจเกี่ยวกับการเรียนการสอนโดยใช้สื่อสภาพจริงและทำการทดสอบความสามารถในการอ่านก่อนเรียน

3.3 ดำเนินการสอนตามขั้นตอนในแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และประเมินการทำใบงานทุกแผน โดยเก็บคะแนนระหว่างเรียนเพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านและการเขียนทุกแผนจนครบ 18 แผน

3.4 เมื่อสิ้นสุดการสอนครบทุกแผนการจัดการเรียนรู้แล้วจึงทำการทดสอบความสามารถในการอ่านและการเขียนหลัง

เรียนโดยใช้แบบทดสอบชุดเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียน

3.5 นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลและหาค่าทางสถิติ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลของแผนการจัดการเรียนรู้และแบบทดสอบการอ่านการเขียนโดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ค่าร้อยละ (Percentage)

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การใช้สื่อสภาพจริงเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาความสามารถในการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการใช้สื่อสภาพจริงดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงความสามารถในการอ่านก่อนเรียน-หลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อสภาพจริง (n=24)

การทดสอบ	คะแนนเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ร้อยละ	ความก้าวหน้า	ร้อยละความก้าวหน้า
ก่อนเรียน	21.83	5.02	54.58	9.13	22.83
หลังเรียน	30.96	3.51	77.40		

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อสภาพจริงมีความสามารถในการอ่านหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน คิดเป็นร้อยละ 22.83 มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 21.83 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 30.96 โดยมีผลต่างของคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 9.13

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความสามารถในการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังการใช้สื่อสภาพจริงโดยเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงความสามารถในการเขียนหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อสภาพจริง (n=24)

คะแนนการเขียนหลังการใช้สื่อสภาพจริง	ระดับคุณภาพแบ่งตามจำนวนคน			
	ดีมาก	ดี	พอใช้	ควรปรับปรุง
	19	5	0	0
คิดเป็นร้อยละ	79.19	20.83	0.00	0.00

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อสภาพจริงมีความสามารถในการเขียนหลังเรียนโดยภาพรวมอยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 79.19 และระดับดี คิดเป็นร้อยละ 20.83

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความสามารถในการอ่านและการเขียนระหว่างเรียนโดยใช้สื่อสภาพจริงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงความสามารถในการอ่านและการเขียนระหว่างเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อสภาพจริง (n=24)

แผนที่	การอ่าน		การเขียน	
	40 คะแนน	ระดับคุณภาพ	40 คะแนน	ระดับคุณภาพ
1	30.00	ดี	27.5	ดี
2	28.08	ดี	25.38	ดี
3	30.25	ดี	26.63	ดี
4	31.25	ดีมาก	29.00	ดี
5	31.33	ดีมาก	29.29	ดี
6	31.29	ดีมาก	29.54	ดี
7	30.83	ดีมาก	30.17	ดี
8	31.54	ดีมาก	29.13	ดี
9	31.63	ดีมาก	29.21	ดี
10	31.46	ดีมาก	30.96	ดีมาก
11	32.63	ดีมาก	30.51	ดีมาก
12	31.04	ดีมาก	29.29	ดี
13	31.04	ดีมาก	29.88	ดี
14	31.04	ดีมาก	31.04	ดีมาก
15	31.04	ดีมาก	31.29	ดีมาก
16	32.33	ดีมาก	31.29	ดีมาก
17	33.67	ดีมาก	32.33	ดีมาก
18	34.04	ดีมาก	33.50	ดีมาก
ผลรวม	564		536	
ค่าเฉลี่ย	31.36		29.77	
ร้อยละ	78.40	ดี	74.44	ดี

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อสภาพจริง เมื่อเทียบกับเกณฑ์พบว่าความสามารถในการอ่านระหว่างเรียนมีคะแนนอยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 78.40 และความสามารถในการเขียนระหว่างเรียนมีคะแนนอยู่ในระดับดีคิดเป็นร้อยละ 74.44 และเมื่อพิจารณารายละเอียดของคะแนนพบว่าความสามารถในการอ่านมีแนวโน้มสูงกว่าการเขียน

สรุปผลการวิจัย

1. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อสภาพจริงมีความสามารถในการอ่านหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนคิดเป็นร้อยละ 22.83
2. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อสภาพจริงมีความสามารถในการเขียนหลังเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี
3. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อสภาพจริงมีความสามารถในการอ่านและการเขียนระหว่างเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อสภาพจริงมีความสามารถในการอ่านหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการใช้สื่อสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้และพัฒนาทักษะการอ่าน จะช่วยกระตุ้นความสนใจให้นักเรียนเกิดความใฝ่รู้ใฝ่เรียนสื่อสภาพจริงเป็นสื่อ ที่นักเรียนคุ้นเคยพบเห็นได้ภายในชีวิตประจำวันเป็นสื่อการเรียนรู้ที่สร้างประสบการณ์ในชีวิตจริง และมีความเหมาะสมสอดคล้องกับวัยกระตุ้นความสนใจของนักเรียนได้ดีขึ้น ดังนั้นเมื่อครูนำสื่อสภาพจริงมาใช้ประกอบการจัดการเรียนรู้เพื่อกระตุ้น

ความสนใจของนักเรียน ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้เร็วขึ้น ตรงนี้ถึงความสำคัญของการอ่านและสามารถนำความรู้จากสื่อสภาพจริงมาประยุกต์ใช้และพัฒนาการอ่านของตนให้ดียิ่งขึ้นซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ กมลทิพย์ รัชชนะกุล (2548) กล่าวถึงการใช้สื่อสภาพจริงว่าการนำสื่อสภาพจริงที่ใช้ในชีวิตประจำวันมาใช้ในการเรียนการสอนภาษานั้น เป็นการให้ประสบการณ์ในชีวิตจริงแก่ผู้เรียนที่จะนำไปสู่ความสามารถในการใช้ภาษาในการสื่อสารได้ เพราะเป็นการช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวันมากขึ้น และยังเป็นสิ่งที่ช่วยกระตุ้นแรงจูงใจให้ผู้เรียนสนใจที่จะเรียนรู้ภาษาได้ดียิ่งขึ้น ดังนั้นการนำสื่อสภาพจริงมาใช้เป็นตัวกลางในการพัฒนาผู้เรียนให้เกิดทักษะทางภาษาในด้านความเข้าใจในการอ่านและการเขียนเชิงสร้างสรรค์จะทำให้ให้นักเรียนเกิดการพัฒนาอย่างรวดเร็วเกิดความคิดสร้างสรรค์ เกิดจินตนาการ และสามารถเรียนรู้ได้อย่างเต็มศักยภาพของผู้เรียน

นอกจากการใช้สื่อสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนให้ดีขึ้นแล้ว ผู้วิจัยได้ใช้เทคนิคการสอนในรูปแบบที่หลากหลายเช่น กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ การใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด การอภิปรายกลุ่ม เป็นต้น เมื่อใช้สื่อสภาพจริงกระตุ้นความสนใจรวมกับการใช้เทคนิคที่หลากหลายในการจัดการเรียนรู้ส่งผลให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่ยั่งยืนมีพัฒนาการทางการอ่านอย่างเห็นได้ชัด ดังที่ได้ปรากฏจากผลการวิจัยที่นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเป็นประชากรในการวิจัยครั้งนี้ มีพัฒนาการทางการอ่านหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ หนึ่งฤทัย วามตา (2554) ที่ทำการวิจัยเรื่อง การใช้กลวิธีการอ่านแบบร่วมมือกับสื่อสภาพจริงเพื่อส่งเสริมความ

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อสภาพจริง เมื่อเทียบกับเกณฑ์พบว่าความสามารถในการอ่านระหว่างเรียนมีคะแนนอยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 78.40 และความสามารถในการเขียนระหว่างเรียนมีคะแนนอยู่ในระดับดีคิดเป็นร้อยละ 74.44 และเมื่อพิจารณารายละเอียดของคะแนนพบว่าความสามารถในการอ่านมีแนวโน้มสูงกว่าการเขียน

สรุปผลการวิจัย

1. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อสภาพจริงมีความสามารถในการอ่านหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนคิดเป็นร้อยละ 22.83
2. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อสภาพจริงมีความสามารถในการเขียนหลังเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี
3. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อสภาพจริงมีความสามารถในการอ่านและการเขียนระหว่างเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อสภาพจริงมีความสามารถในการอ่านหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการใช้สื่อสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้และพัฒนาทักษะการอ่าน จะช่วยกระตุ้นความสนใจให้นักเรียนเกิดความใฝ่รู้ใฝ่เรียนสื่อสภาพจริงเป็นสื่อ ที่นักเรียนคุ้นเคยพบเห็นได้ภายในชีวิตประจำวันเป็นสื่อการเรียนรู้ที่สร้างประสบการณ์ในชีวิตจริง และมีความเหมาะสมสอดคล้องกับวัยกระตุ้นความสนใจของนักเรียนได้ดีขึ้น ดังนั้นเมื่อครูนำสื่อสภาพจริงมาใช้ประกอบการจัดการเรียนรู้เพื่อกระตุ้น

ความสนใจของนักเรียน ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้เร็วขึ้น ตรงนี้ถึงความสำคัญของการอ่านและสามารถนำความรู้จากสื่อสภาพจริงมาประยุกต์ใช้และพัฒนาการอ่านของตนให้ดียิ่งขึ้นซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ กมลทิพย์ รัชชนะกุล (2548) กล่าวถึงการใช้สื่อสภาพจริงว่าการนำสื่อสภาพจริงที่ใช้ในชีวิตประจำวันมาใช้ในการเรียนการสอนภาษานั้นเป็นการให้ประสบการณ์ในชีวิตจริงแก่ผู้เรียนที่จะนำไปสู่ความสามารถในการใช้ภาษาในการสื่อสารได้ เพราะเป็นการช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวันมากขึ้น และยังเป็นสิ่งที่ช่วยกระตุ้นแรงจูงใจให้ผู้เรียนสนใจที่จะเรียนรู้ภาษาได้ดียิ่งขึ้น ดังนั้นการนำสื่อสภาพจริงมาใช้เป็นตัวกลางในการพัฒนาผู้เรียนให้เกิดทักษะทางภาษาในด้านความเข้าใจในการอ่านและการเขียนเชิงสร้างสรรค์จะทำให้ให้นักเรียนเกิดการพัฒนาอย่างรวดเร็วเกิดความคิดสร้างสรรค์ เกิดจินตนาการ และสามารถเรียนรู้ได้อย่างเต็มศักยภาพของผู้เรียน

นอกจากการใช้สื่อสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนให้ดีขึ้นแล้ว ผู้วิจัยได้ใช้เทคนิคการสอนในรูปแบบที่หลากหลายเช่น กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ การใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด การอภิปรายกลุ่ม เป็นต้น เมื่อใช้สื่อสภาพจริงกระตุ้นความสนใจรวมกับการใช้เทคนิคที่หลากหลายในการจัดการเรียนรู้ส่งผลให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่ยั่งยืนมีพัฒนาการทางการอ่านอย่างเห็นได้ชัด ดังที่ได้ปรากฏจากผลการวิจัยที่นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเป็นประชากรในการวิจัยครั้งนี้ มีพัฒนาการทางการอ่านหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ หนึ่งฤทัย วามตา (2554) ที่ทำการวิจัยเรื่อง การใช้กลวิธีการอ่านแบบร่วมมือกับสื่อสภาพจริงเพื่อส่งเสริมความ

เข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและแรงจูงใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พบว่า นักศึกษาที่เรียนโดยใช้กลวิธีการอ่านแบบร่วมมือร่วมกับสื่อสภาพจริงมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการทดลอง มีแรงจูงใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการทดลองซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ รัตนา ทิพย์วัฒน์ (2549) ที่วิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้สื่อสภาพจริงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ของการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้สื่อสภาพจริงหลังเรียนเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียนอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนใช้กลวิธีเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทแปลเฉพาะคำสำคัญใช้พจนานุกรมอังกฤษ-ไทย ชิดเส้นได้ คำศัพท์หรือเขียนคำแปลที่รู้ความหมายขณะอ่าน เมื่อตอบคำถามไม่ได้หรือทำกิจกรรมไม่ได้ใช้การเดา อ่านเร็วหาใจความสำคัญและอ่านได้เข้าใจเมื่อขอบบทอ่านอยู่ในระดับมากการใช้พจนานุกรมอังกฤษ-อังกฤษ อยู่ในระดับน้อย นอกนั้นอยู่ในระดับปานกลางโดยสรุปกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้สื่อสภาพจริงสามารถพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน นักเรียนสามารถนำความรู้ทางภาษาที่ได้จากการอ่านไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้ นักเรียนจึงเห็นประโยชน์และคุณค่าของบทอ่านทำให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการอ่านซึ่งส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

2. ผลการศึกษาศักยภาพความสามารถในการเขียนหลังการใช้สื่อสภาพจริงโดยเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด นักเรียนมีความสามารถในการเขียนหลังเรียนโดยภาพรวมอยู่ในระดับดีทั้งนี้อาจเป็นเพราะการใช้สื่อสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้จะช่วยสร้างความสนใจของนักเรียนทำให้นักเรียนได้เห็นตัวอย่างการเขียน

ที่ดีผ่านการคัดเลือกพิจารณาจากผู้วิจัยแล้วอีกประการนักเรียนได้ใช้สื่อสภาพจริงที่คุ้นเคยพบเห็นในชีวิตประจำวันมาใช้เป็นตัวอย่างในการเขียนทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่ใกล้ตัวนักเรียนมากที่สุด เมื่อนักเรียนเริ่มฝึกทักษะการเขียนจากตัวอย่างที่ดีและคุ้นเคยย่อมก่อให้เกิดการเรียนรู้ได้ง่ายนักเรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อการเขียนเมื่อรักในการเขียน พัฒนาการในการเขียนจึงค่อย ๆ ดีขึ้นตามลำดับ (กิตานันท์ มลิทอง, 2543) กล่าวถึงคุณค่าของสื่อการสอนว่าสามารถใช้ประโยชน์ได้ทั้งกับผู้เรียนและผู้สอนได้แก่

สื่อกับผู้เรียน สื่อจะช่วยกระตุ้นและสร้างความสนใจให้กับผู้เรียน ทำให้เกิดความสุขและ ไม่รู้สึกเบื่อหน่ายการเรียนช่วยให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจเนื้อหาบทเรียนที่ยู่งยากซับซ้อนได้ง่ายขึ้นในระยะเวลาอันสั้น และสามารถช่วยให้เกิดความคิดรวบยอดในเรื่องนั้นได้อย่างถูกต้องและรวดเร็วทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจตรงกันและเกิดประสบการณ์ร่วมกันในวิชาที่เรียน

สื่อกับผู้สอน เป็นการใช้สื่อวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ประกอบการเรียนการสอน ช่วยให้บรรยากาศในการสอนน่าสนใจยิ่งขึ้น ทำให้ผู้สอนมีความสุขสนุกสนานในการสอนมากกว่าวิธีการที่เคยใช้การบรรยายแต่เพียงอย่างเดียวและเป็นการสร้างความเชื่อมั่นในตัวเองให้เพิ่มขึ้นด้วย ผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของวันเพ็ญ สุขเกษม (2549) ที่วิจัยเรื่องการใช้สื่อสภาพจริงเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่าความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนสูงขึ้นหลังการใช้สื่อสภาพจริงซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ

เรื่องเดช หนองแสง (2554) ที่วิจัยเรื่องการใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซินเนติกส์เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพพบว่า นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 มีความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังจากใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซินเนติกส์สูงกว่าการทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซินเนติกส์ อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

3. ผลการศึกษาความสามารถในการอ่านและการเขียนระหว่างเรียนโดยเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด นักเรียนมีความสามารถในการอ่านและการเขียนระหว่างเรียนโดยภาพรวมอยู่ในระดับดี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการใช้สื่อสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้จะช่วยให้ นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็ว เกิดความคิดรวบยอดและเกิดองค์ความรู้ที่จำเป็นเนื่องจากสื่อสภาพจริงเป็นสื่อที่ใกล้ตัวนักเรียนมากที่สุด การนำสิ่งที่ใกล้ตัวมาเป็นตัวช่วยให้เกิดการเรียนรู้ย่อมง่ายกว่าการนำสิ่งไกลตัวที่นักเรียนไม่เคยพบเห็น สัมผัส หรือพบเห็นเป็นส่วนน้อย เมื่อนักเรียนเกิดความสนใจในสื่อและบทเรียน การนำนักเรียนสู่การเรียนรู้และพัฒนา ก็สามารถทำได้ดีขึ้น

นอกจากนี้การที่ผู้วิจัยมีการคัดเลือกสื่อสภาพจริงให้เหมาะสมกับวัย และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้ในการเรียนรู้ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพประกอบกับการสร้างบรรยากาศและสัมพันธภาพที่ดีในห้องเรียน มีการลำดับขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ที่น่าสนใจและใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย สิ่งเหล่านี้ทำให้เรียนรู้ได้เร็ว สามารถพัฒนาการอ่าน และ

การเขียนในระหว่างเรียนได้เป็นอย่างดีและพัฒนาขึ้นเรื่อย ๆ ตามลำดับ ดังที่ รุจิรุ ภูสาระ (2545) กล่าวถึงเกณฑ์ในการคัดเลือกเนื้อหาแต่ละเกณฑ์ควรใช้เป็นแนวทางในการเลือกเนื้อหาและไม่ใช่เป็นกฎตายตัวเกณฑ์ที่ใช้ได้แก่ ความเที่ยงตรง ความสำคัญ ความสนใจ ความสามารถที่จะเรียนได้ความสอดคล้องกับความเป็นจริงในสังคมและความสามารถที่จะนำไปใช้ว่า ความสนใจ (Interest) ของผู้เรียนเป็นสิ่งที่ควรนำมาพิจารณาในการเลือกเนื้อหา ทั้งนี้เพราะถ้าเลือกเนื้อหาโดยละเลยความสนใจของผู้เรียนแล้วจะทำให้การสอนเนื้อหานั้นเป็นเรื่องน่าเบื่อหน่ายสำหรับผู้เรียน ผลการเรียนก็จะออกมาไม่ดีนักและความสามารถที่จะเรียนได้ (Learnability) การเลือกเนื้อหาควรพิจารณาว่าผู้เรียนจะเรียนได้หรือไม่เป็นเกณฑ์สำคัญประการหนึ่งในการเลือกเนื้อหา เหตุผลในการกำหนดหลักสูตรและการสอนคือ ช่วยให้ผู้เรียนเกิดแนวคิดและความรู้ในข้อเท็จจริง ดังนั้น เนื้อหาที่เลือกจึงควรพิจารณาความสามารถในการเข้าใจและสามารถเรียนรู้ได้เป็นเกณฑ์สำคัญในการเลือก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพงศ์ฐิติ พัสอ่อน (2551) ที่วิจัยเรื่องการใช้สื่อสภาพจริงในการส่งเสริมการอ่านและการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า 1) พฤติกรรมการอ่านของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งก่อนและหลังการเรียนโดยใช้สื่อสภาพจริงส่งเสริมการอ่านไม่แตกต่างกัน 2) ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างหลังการเรียนโดยใช้สื่อสภาพจริงในการส่งเสริมการอ่านทั้ง 5 สัปดาห์สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือนักเรียนร้อยละ 90.8 มีความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ในระดับดีขึ้นไป

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครูควรกระตุ้นให้นักเรียนมีความกล้าแสดงออกในการตั้งคำถาม - ตอบคำถาม และการนำเสนอหน้าชั้นเรียน
2. การคัดเลือกเนื้อหาและกิจกรรมที่จะนำมาจัดการเรียนรู้ ควรให้มีความเหมาะสมกับวัย ความสนใจในการอ่าน และเวลาการจัดกิจกรรมควรเหมาะสม
3. ครูควรใช้สื่อสภาพจริงในการจัดกิจกรรมการอ่านและการเขียนอย่างต่อเนื่อง เพื่อปลูกฝังให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่านและเกิดทักษะในการใช้ภาษาอย่างถูกต้อง

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาลงมือใช้สื่อสภาพจริงมาใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะอื่น ๆ เช่น การฟัง การดู การพูดและหลักการใช้ภาษา
2. ควรมีการศึกษาวิจัยการใช้สื่อสภาพจริงไปใช้เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนช่วงชั้นอื่น ๆ
3. ควรมีการศึกษาเจตคติของนักเรียนต่อการใช้อุปกรณ์สื่อจริง

เอกสารอ้างอิง

- กมลทิพย์ รัชชนะกุล. (2548). การใช้สื่อตามสภาพจริงเพื่อส่งเสริมความสนใจและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- กิตานันท์ มลิทอง. (2543). เทคโนโลยีการศึกษาและนวัตกรรม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชวน เพชรแก้ว และคณะ. (2522). การใช้ภาษา. สงขลา: มงคลการพิมพ์.
- ปิยวรรณ หงส์สุวรรณ. (2557). การใช้สื่อสภาพจริงในการส่งเสริมการอ่านและการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. สืบค้น 1 มิถุนายน 2559 จาก <http://www.kroobannok.com/blog/65175..>
- พงศ์จิตติ พัส่อง. (2551). การใช้สื่อสภาพจริงในการส่งเสริมการอ่านและการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- รสริน ดิษฐบรรจง. (2552). *การเขียน*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- รัตนา ทิพย์วัฒน์. (2549). *การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้สื่อสภาพจริงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- รุจิรี ภู่อาระ. (2545). *การพัฒนาหลักสูตร: ตามแนวปฏิรูปการศึกษา (Curriculum Development: Education Reform)*. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย.
- เรืองเดช หนองแสง. (2554). *การใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซินเนกติกส์เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วันเพ็ญ สุขเกษม. (2549). *การใช้สื่อสภาพจริงเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วาสนา บุญสม. (2542). *การส่งเสริมการอ่านบทประพันธ์ประเภทร้อยแก้วระดับประถมศึกษา*. วารสารวิชาการ.
- หนึ่งฤทัย วามตา. (2554). *การใช้กลวิธีการอ่านแบบร่วมมือร่วมกับสื่อสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและแรงจูงใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. (2557). *ประกาศผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐานชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2556*. สืบค้น 29 มีนาคม 2557 จาก <http://www.onetresult.niets.or.th/AnnouncementWeb/MainSch/MainSch.aspx..>
- สนิท ลัตโยภาส. (2556). *ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและสืบค้น*. กรุงเทพฯ: ธารอักษร.
- Candlin, C.N. (1985). *The Communicative Teaching English*. Hallow: Longman.

